

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210876
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119210876.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: L. H., V.. XX.XX.XXXX, P. L. XX, XXX XX Y., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v spore o zaplatenie 7.339,69 eur a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 7.339,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.339,69 Eur odo dňa 18.07.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka - Poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500 Slovenských korún uvedená v časti F - Poplatok Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 42412 - 76003 zo dňa 22.09.2004 uzatvorenej medzi stranami sporu, je neprijateľná.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 18. 6. 2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 7.339,69 eur spolu s úrokom z omeškania a zároveň určil, že zmluvná podmienka poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500 SK uvedená v časti F poplatok zmluvy o revolvingovej pôžičke uzatvorenej medzi stranami je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003 zo dňa 22. septembra 2004 mu bola schválená pôžička vo výške 3.983,27 eur, ktorú sa zaviazal splácať v počte splátok 30 vo výške 4.000 SK. Žalovaný si ihneď zaúčtoval zmluvnú odmenu 50.400 SK a poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500 SK. Skutočne mu žalovaný poskytol úver vo výške 68.100 SK a počas trvania zmluvy aj päťkrát revolving vo výške 1.266,68 eur. Celkovo dostal od žalovaného sumu 8.593,91 eur a zaplatil sumu 15.933,60 eur. Pokiaľ ide o poplatok za uzatvorenie zmluvy v sume 49,79 eur žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný vo forme protiplnenia a spôsobuje značnú rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o úvere tá neobsahuje rozpis splátok rovnako podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch táto zmluva neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto na nich veriteľ nemá nárok. Žalobca žiada, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie v sume 7.339,69 eur, o ktorom sa dozvedel prostredníctvom Združenia na ochranu spotrebiteľa dňa 17. Decembra 2018.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 30. 7. 2019, v ktorom žalobu žalobcu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že tvrdenie žalobcu, že zmluva neobsahuje údaje o úrokoch alebo poplatkoch žalovaný popiera ako nedôvodné, pretože bez ohľadu na to, či zmluvná odmena bude pre účely § 4 ods. 5 zákona úrokom alebo poplatkom, tak táto je v zmluve uvedená samostatne pre úver a samostatne pre revolving. Právna úprava nedefinovala v relevantnom čase požiadavku vyjadrenia úrokov a poplatkov ako vyjadrenie percentuálne zlomkom alebo absolútnym číslom. Uvedenie zmluvnej odmeny zodpovedá § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. Pokiaľ ide o poplatok ten nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Samotná skutočnosť, že žalobca identifikuje sumu 1.500 SK ako poplatok za uzatvorenie zmluvy nesporne preukazuje že má k dispozícii aj rubovú stranu zmluvy. Vyjadrenie k tvrdeniam o neprijateľnosti sú preto nepodstatné, zároveň bola žalovaným vznesená námietka premlčania, nakoľko pôžičku splatnú dňa 27. septembra 2004 poslednú splátku uhradil žalobca dňa 28. marca 2007. Pokiaľ ide o revolving zo dňa 30. marca 2006 zaplatil ju v roku 2008, revolving zo dňa 2. 10. 2007 29. marca 2010, revolving zo dňa 3. 6. 2009 dňa 30. septembra 2011, revolving zo dňa 23. decembra 2010 dňa 28. marca 2013 a revolving zo dňa 25. 6. 2012 8. októbra 2014 z tohto dôvodu bola vznesená námietka premlčania. Žalobca pokiaľ ide o poplatok za určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemá naliehavý právny záujem. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo, ak požadované určenie má povahu otázky predbežnej. Posudzovanie poplatku ako takého nie je možné optikou prijatou s odstupom 10 a viac rokov, je potrebné vychádzať zo stavu platného v čase uzatvorenia zmluvy. Návrh na určenie neobstojí ani z vecných dôvodov, poplatok za uzatvorenie zmluvy nie je z ekonomického hľadiska ničím iným ako súčasťou ceny. Z ekonomického hľadiska každá cena odráža náklady predajcu a jeho maržu a nie je neobvyklé a nelegitímne, aby náklady veriteľa spojené s realizáciou obchodu kryli poplatok ako súčasť ceny tohto obchodu. Neobstál by v tejto súvislosti ani argument o vlastnom záujme veriteľa, lebo ako každý dobrovoľne uzatvorený obchod, je aj uzatvorenie zmluvy vrátane plnenia povinnosti z nej záujmom oboch strán.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003, prehľadom prijatých platieb, prehlásením Združenia HOOS, ostatným spisov materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 22. septembra 2004 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003, v ktorej bola poskytnutá, revolvingová pôžička žalobcovi v sume 120.000 SK, ktorú sa zaviazal splácať v počte splátok 30 vo výške 4.000 SK, pri zmluvnej odmene určenej v časti E 50.400 SK, v odseku 23.840 SK a v časti F bol ustanovený poplatok 1.500 SK. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj zmluvné dojednania.

5. Z prehľadu splátok a prijatých platieb ku dňu 5. novembra 2018 vyplýva zaplatenie poslednej splátky 8. októbra 2014.

6. Z prehlásenia Združenia HOOS vyplýva, že žalobca bol zo strany Združenia dňom 19. decembra 2018 informovaný, že veriteľ mu poskytol úver aj revolving spolu vo výške 8.593,91eur, z ktorého doposiaľ uhradil 15.933,60 eur, vznikol mu tak nárok na bezdôvodné obohatenie v sume 7.339,69 eur.

7. Žalobca súdu uviedol, že dňa 22. septembra 2004 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovej pôžičke, ktorou mu veriteľ poskytol revolvingovú pôžičku 120.000 SK mal tam bývalého kolegu K. Q., s ktorým uzatvoril zmluvu. V tom čase, keď podpísal túto zmluvu, ktorá je predmetom súdneho sporu začal žiť s družkou, mali zvýšené výdavky. Pán Q. ho oslovil a ponúkol mu uzatvorenie týchto zmlúv. Všetky splátky spoločnosti platil, s ním neboli žiadne problémy. Tento úver, ktorý je predmetom tohto sporu ešte splatený nie je, nakoľko potrebuje vyrovnať ešte jednu splátku v sume 70 eur. Tento úvere ešte splatený nemal, pričom spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. mu poskytla ďalší úver, ktorý zobral ako fyzická osoba živnostník, kde mu poskytli úver 4.000 eur, ktorý vrátil v sume 13.910,04 eur. Platil splátky 276 eur. Za to, že PROFI CREDITU Slovakia s.r.o. nezaplatil jednu splátku, vyrubili mu pokutu 662,40 eur, zároveň na úvery zaplatil žalovanému 100%, celkovo im zaplatil 500.000 SK, človek, robí chyby ale ako je možné v právnom štáte, že človek dostane úver 5.000 eur a vráti veriteľovi sumu 30.000 eur, je to preňho nepochopiteľné. Keď je v omeškani s úhradou jednej splátky veriteľ mu účtoval pokutu 700 eur, je to hanba. Zmluvu riadne nečítal, pokiaľ ide o úrok, peniaze v tom čase potreboval a dôveroval svojmu kolegovi. O preplatení úveru sa dozvedel v roku 2018 v decembri, keď stretol svoju kamarátku R. H., ktorá ho poslala za pani R. zo združenia HOOS. Následne predložil združeniu na preskúmanie dve zmluvy s tým, že prvá bola v poriadku a druhá, ktorú podpísal ako živnostník fyzická osoba povedali, že tam bude väčší problém. Peniaze čo sa týka ďalších revolvingov mu posielal veriteľ samotný, sám volal pánovi Q. na čo mu posielajú peniaze, kedy ich všetky pospláca, na čo mu pán Q. povedal, že či nepotrebuje peniaze. O bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v decembri 2018 pred

Vianocami, keď stretol svoju kamarátku a tá ho odporučila na Združenie HOOS, ktoré mu vysvetlilo, že veriteľ sa na úkor ostatných ľudí obohacuje. Veriteľovi povedal, že už im vrátil sumu 12.000 eur, stále im je málo, žiada, aby súd rozhodol, že veriteľ je povinný vrátiť mu peniaze.

8. Žalovaný súdu predložil inšpekčný záznam zo dňa 7. 8. 2009, z ktorého vyplýva, že dňa 7. 8. 2009 bola v sídle spoločnosti vykonaná kontrola inšpektormi na prešetrenie podnetov spotrebiteľov na kontrolu dodržiavania zákona, pričom vo všetkých troch zmluvách o revolvingovom úvere zo dňa 27. 6. 2007, 21. novembra 2005 a 12. 4. 2005, bolo inšpektormi zistené, že všetky zmluvy spĺňajú náležitosti podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

9. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 13.1.2020, kde právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Mal za to, že nárok premlčaný nie je, žalobcovi vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie, žiadal aplikovať dvojnásobnú subjektívnu premlčaciu dobu. Žalovaný sa na pojednávanie neustanovil bez ospravedlnenia a to napriek skutočnosti, že právny zástupca žalovaného vzal termín tohto pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 30. októbra 2019. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne neospravedlnil pojednávanie nežiadal odročiť. Súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti žalovaného.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

18. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

19. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 22.09.2004 (ďalej len Zákon č. 258/2001 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

21. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=22.09.2004>> obsahuje najmä

a)

sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c)

cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d)

identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e)

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f)

meno a adresu spotrebiteľa,

g)

ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h)

podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i)

výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=22.09.2004>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

23. Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je v celom rozsahu dôvodným. Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 22. septembra 2004 podpísaná Zmluva o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003 na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške 120.000 SK, ktorý sa zaviazal splácať v počte splátok 30, pri výške mesačnej splátky 4.000 SK, zmluvná odmena v časti E predstavovala 50.400 SK, poplatok v časti F predstavoval 1.500 SK, v časti C bol upravený revolving vo výške 72.000 SK. Žalobca súdu predložil prehľad o jednotlivých platiach, z ktorého vyplýva, že poslednú splátku uhradil žalovanému dňa 8. októbra 2014. Z prehlásenia Združenia HOOS zhodne s výpoveďou žalobcu na pojednávaní dňa 30. októbra 2019 pre súd vyplynulo, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobca ako spotrebiteľ dozvedel v decembri 2018 potom, čo sa obrátil na Združenie HOOS, ktoré Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003 zo dňa 22. septembra 2004 preskúmalo a zistilo, že tá nespĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca bol upozornený ako spotrebiteľ, že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.339,69 eur. Táto skutočnosť korešponduje s prehlásením Združenia HOOS zo dňa 19. decembra 2018, ktoré bolo súčasťou žalobného návrhu, ale aj z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 30. 10. 2019.

25. Úlohou súdu tak bolo ex offio preskúmať Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 42412-76003 zo dňa 17. Septembra 2004, ktorá podľa názoru súdu v zmysle zákonného ustanovenia § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. neobsahuje údaj o úroku. V časti E zmluvy je uvedená zmluvná odmena vo výške 50.400 SK v odseku 1 a v odseku 2 vo výške 33.840 SK. Podľa názoru súdu to nespĺňa náležitosť úroku ako obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere. Žalobca súdu spolu so žalobou predložil iba zmluvu o revolvingovej pôžičke, jej súčasťou neboli zmluvné dojednania, ktoré mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť. Súd je tak toho názoru, že v zmluve absentuje veľmi dôležitý údaj pre spotrebiteľa a to určenie výšky úroku, ktorý by informoval spotrebiteľa o cene samotného úveru a mohol by si poskytovaný produkt porovnať s inými peňažnými ústavmi, resp. zhodnotiť výhodnosť poskytovaného úveru. S poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. rozhodnutie sp. zn. 3Cdo 146/2017, 3Cdo 45/2018, 4Cdo 211/2018, ako aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo

98/2018 sa súd nestotožňuje s názorom žalobcu, že zmluva musí obsahovať rozlíšenie splátok na istinu a príslušenstvo.

26. Z dôvodu, že súd je toho názoru, že v zmluve o revolvingovej pôžičke absentuje údaj o úroku, čo je v rozpore so znením § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, súd je toho názoru, že žalobcovi vznikol z dôvodu preplatenia úveru nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný v spore nepreukázal, že žalobcovi boli doručené zmluvné dojednania, ktoré podľa jeho tvrdení boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, navyše vôbec pre súd nie je zrejmé, čo obsahuje zmluvná odmena v zmluve a ako žalovaný dospel k jej výpočtu. Neprimeraná je však aj jej výška s poukazom na výšku poskytnutej istiny úveru. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že žalobcovi bol poskytnutý úver a revolving v celkovej výške 8.593,91 eur, z ktorého zaplatil žalovanému sumu 15.933,60 eur. Súd s poukazom na konštatovanie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, rozhodol o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.339,69 eur.

27. O samotných skutkových okolnostiach získania bezdôvodného obohatenia sa žalobca dozvedel v decembri 2018 potom čo navštívil Združenie HOOS a zo strany združenia bol poučený o nedostatkoch zmluvy o úvere. Žaloba bola súdu doručená dňa 18. 6. 2019, t.j. v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe v súlade s § 107 Občianskeho zákonníka. Súdu je známa rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove, kde Krajský súd vyhodnocuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby práve od skutočnosti, kedy sa spotrebiteľ, v tomto spore žalobca, dozvedel o skutkových okolnostiach vzniku bezdôvodného obohatenia a kto zaňho zodpovedá.

28. Subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť kedykoľvek počas plynutia objektívnej premlčacej doby, inak povedané k subjektívnej vedomosti oprávneného subjektu naplnením predpokladov vedomosti o bezdôvodnom obohatení a osobe, ktorá sa bezdôvodne obohatila, môže dôjsť kedykoľvek v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby. Ak oprávnený nadobudne subjektívnu vedomosť o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto zaň zodpovedá, až po uplynutí objektívnej premlčacej doby, námietke premlčania zo strany povinnej osoby už nedokáže čeliť. Začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je viazané na vedomosť oprávneného o dvoch skutočnostiach. Prvou je vedomosť o bezdôvodnom obohatení a druhou je subjektívna vedomosť o osobe, ktorá sa na úkor oprávneného obohatila.

29. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2004 za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať deň, kedy sa oprávnený dozvedel v konkrétnom prípade, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr.

30. Podľa Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 413/2013 sa ústavný súd stotožnil so závermi všeobecných súdov, že nie z objektívnych skutkových okolností spočívajúcich vo vyplatení peňazí, predstavujúcich bezdôvodné obohatenie sa oprávnený dozvedel o začatí plynutia subjektívnej premlčacej doby, ale až od podania trestného oznámenia.

31. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018, plynutie lehôt je stanovené odlišne a ich plynutie a skončenie nie sú na sebe závislé. Osobitne je upravený aj začiatok plynutia týchto lehôt. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení odbornej starostlivosti aj skôr. Naproti tomu, plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor, v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (R 25/1986).

32. Osobitne súd dáva do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 430/2018 zo dňa 05.12.2018, v ktorom ústavný súd sa stotožnil z hľadiska ochrany základných práv s názorom okresného súdu a krajského súdu, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť spotrebiteľovi od chvíle, keď sa od združenia na ochranu spotrebiteľov dozvedel o bezdôvodnom obohatení a ústavný súd akceptoval aj 10- nú premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa odôvodnenia 17. Uznesenia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 430/2018 „, Podľa názoru ústavného súdu krajský súd ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom objasnil skutkový základ veci a aplikáciu právnej úpravy, ktoré nie je v rozpore s jej zmyslom a účelom.“

33. Z tohto dôvodu je súd toho názoru, že žaloba žalobcu bola súdu doručená v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o splátkový kalendár s poukazom na to, že žalobcovi bol poskytnutý úver, ale rovnako aj päťkrát revolving, súd má za to, že z prehľadu jednotlivých úhrad, ktoré predložil, žalovaný

vo svojich písomných podaniach, nie je vôbec zrejmé, na základe akých skutočností, v akom časovom horizonte boli žalobcovi poskytované revolvingy. Súd poukazuje aj na samotnú výpoveď žalobcu na pojednávaní, keď uviedol, že o revolvingy nežiadal, obchodný zástupca mu ich sám ponúkal s otázkou, či nepotrebuje peniaze. Súd túto zmluvu o úvere vyhodnotil ako celok a vznesenú námietku premlčania žalovaným považuje súd za nedôvodnú. Ako vyplynulo zo samotnej výpovede žalobcu o jednotlivé revolvingy nemal záujem. Boli mu samostatne ponúkané obchodným zástupcom žalovaného potom, čo došlo k zaplateniu samotnej istiny úveru. Sám žalobca vo svojej výpovedi poukázal na úžerné úroky, na nekalé obchodné praktiky žalovaného, keď potom, čo bol v omeškaní s úhradou jednej splátky mu žalovaný chcel uložiť pokutu vo výške 2.000 eur, ktorú napokon znížil „iba“ na sumu 668 eur. Pri samotnej výške úveru a revolvingu 8.593,91 eur, žalobca už žalovanému zaplatil celkovú sumu 15.933,60 eur, čo je skoro dvojnásobok poskytnutej istiny úveru. Súd z predloženého prehľadu o splácaní či revolvingu, ako aj samotnej výšky úveru nevedel vyhodnotiť splátku úveru a osobitne splátku revolvingu. V tejto súvislosti pre nezrozumiteľnosť súd vychádzal z poslednej splátky, ktorú žalobca žalovanému poukázal a to dňom 08.10.2014, zmluvu o revolvingovej pôžičke vyhodnotil ako celok. Na daný prípad s poukazom na to, že žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 18.06.2019 aplikoval zároveň desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Vychádzal pritom z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 238/2017 v ktorom sú stanovené podmienky pre aplikáciu desaťročnej premlčacej doby, pri úmyselnom bezdôvodnom obohacovaní sa veriteľov na úkor spotrebiteľov. Žalovaný ako profesionál v dobe, keď pripravil formulárovú zmluvu vedel, že ak do zmluvy neuvedie zákonom predpísané náležitosti tak, aby bola zmluva platnou, prípadne aby nebola bezúročnou a bezpoplatkovou, tak aj keď z toho nemusí vyplývať už priamo úmysel bezdôvodne sa obohatiť, vytvoril si žalovaný vedome stav, z ktorého budúce bezdôvodné obohatenie môže vzniknúť a musel s tým byť uzrozumený. Je vylúčené, aby žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov nepoznal spotrebiteľské právo a prijímal platby nad spotrebiteľovi poskytnutú sumu pri neplatných úveroch, alebo nad istinu úveru pri bezúročných a bezpoplatkových úveroch. Je to sám veriteľ, ktorý zmluvu formuloval, tvoril jej podstatné náležitosti a neuvedenie úroku v zmluve, ako jedného z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, súd hodnotí ako úmysel veriteľa sa na úkor spotrebiteľa obohatiť. Podľa názoru súdu nemožno mať žiadne pochybnosti, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil úmyselne, a preto na posúdenie premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd aplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Obdobný právny záver vyplýva napr. z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 5Co 153/2018 zo dňa 16.04.2019, 19Co 149/2018 zo dňa 30.05.2019. Z právnych záverov týchto rozhodnutí vyplýva, že u obchodníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že pozná zákon a ako profesionál zákon poznať musí, lebo je to jeden z jeho pracovných nástrojov a na rozdiel od spotrebiteľa aj vie, ako má s právom naložiť a teda, či sa vedome a úmyselne rozhodne, že sa bude na úkor spotrebiteľa nezákonne prijímaním nedôvodných platieb obohacovať. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, že zmluva musí obsahovať správne RPMN, čestné úroky a poplatky, ale do zmluvy predpísané správne a úplné náležitosti nedá a nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením aj do vedľajších ustanovení. Ako profesionál tak robí preto, že tak chce urobiť, aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom.

34. Súd tak mal za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný, preto žalobe žalobcu v časti vydania bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovel. Zároveň z dlžnej sumy súd žalobcovi priznal aj ním požadovaný úrok z omeškania a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, t.j. odo dňa 18. 7. 2019 v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

35. Súd mal za to a vyhodnotil poplatok v časti F v zmluve vo výške 1.500 SK, resp. 49,79 eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca nevedel súdu uviesť skutkové okolnosti, či bol poučený zo strany veriteľa o tomto poplatku. Súd je toho názoru, že tento poplatok nebol individuálne dojednaný, bol vložený do časti zmluvy bez toho, aby spotrebiteľ dostal protiuplnenie za tento poplatok, aby bol informovaný čo v skutočnosti tento poplatok znamená. Spotrebiteľ nemal inú možnosť ak chcel získať úver, tento poplatok prijať. Súd uvádza, že vynechanie ročnej úrokovej sadzby v zmluve zo strany veriteľa je aj nekalou praktikou, pretože žalovaný tak neumožnil žalobcovi spoznať jeden z najdôležitejších údajov, ktorý má signalizovať výhodnosť produktu na trhu. Spôsob výpočtu a uvedenie zmluvnej odmeny v zmluve je absolútne nejasné, nezrozumiteľné. Táto zmluvná odmena je neprimerane vysoká v porovnaní s istinou poskytnutého úveru. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa článku 3 ods. 2 Smernice číslo 93/13 EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný

ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou a ak súd dospeje k záveru, že podmienka je nekalá v zmysle Smernice 93/13 EHS, táto podmienka podľa článku 6 ods. 1 tejto smernice, nemôže byť záväzná pre spotrebiteľa za podmienok stanovených vnútroštátnym právom. Smernica 87/102 EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere bola do slovenského právneho systému transponovaná Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto zákona, ak sa v spotrebiteľskej zmluve neuvádza ročná úroková sadzba v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd je toho názoru, že tento poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože bol v zmluve o revolvingovom úvere dopredu žalovaným naformulovaný a bol predložený žalobcovi k podpisu, pričom on nemal možnosť ovplyvniť jeho výšku. Súd poukazuje na to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nie sú čitateľné, totožný text s týmto istým obsahom používa žalovaný bežne vo vzťahu k svojim klientom, čo preukazuje, že sa nejedná o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. Tento poplatok súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku preto neplatnú, lebo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

32. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal úspech v celom rozsahu z tohto dôvodu mu súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.